

Părintele Dumitru Stăniloae – viziunea sa ecumenică în perspectiva dimensiunii cosmice a mântuirii realizate în Hristos

CRISTINEL IOJA

The present study analyses Dumitru Stăniloae's attitude towards his contemporary ecumenism in particular and towards the ecumenical movement in general. At the same time it approaches the specific contribution of the Romanian Orthodox theologian to the inter-confessional and ecumenical dialogue both through his participations in certain ecumenical meetings and by spreading some key-concepts in order to understand the ecumenism, especially from the Orthodox perspective. Father Stăniloae's theological work represents an authentic invitation to dialogue between Churches and even between religions founded on love and on the cosmic dimension of the salvation achieved by Jesus Christ. To his opinion, the Orthodox Church is Una Sancta, always opened in Christ's love towards the others, always receptive to their soteriological destiny in Christ, the center of creation.

Keywords: *contemporary ecumenism, Panorthodox dialogue, ECG-ROC dialogue, open catholicity, full Church, less full Churches.*

Cadrul ecumenic-eclesial al teologisirii Părintelui Stăniloae

Opera Părintelui Stăniloae este impregnată de un substanțial efort teologic în a preciza identitatea Ortodoxiei și valorile ei în cadrul ecumenismului contemporan epocii lui. Așa cum preciza și Părintele Ioan Ică jr., opera Părintelui Stăniloae – și acest fapt este valabil și pentru corifeii altor teologii creștine – „este reflexul epocii sale, este o teologie a secolului XX.”¹ În opera sa, Părintele Stăniloae, deși folosește de foarte multe ori metoda comparatistă de a face teologie – în special în studiile de la începutul anilor '50 ai secolului XX, metodă pe care o vom întâlni sporadic chiar și mai târziu, în Dogmatica sa, a căutat să zidească punți de legătură, punți pentru întâlnirea creștinilor, a confesiunilor creștine și chiar a religiilor. Este foarte clar faptul că abordările teologice din perspectivă ecumenică ale Părintelui Stăniloae poartă amprenta perioadei în care el a teologhit în cea mai mare parte și anume a doua jumătate a secolului XX, perioadă de o extraordinară efervescență ecumenică, marcată de adunările generale al Consiliului Ecumenic al Bisericilor, de conferințele panortodoxe, de inaugurarea și desfășurarea unor dialoguri bilaterale între Biserici, de intrarea Bisericii Ortodoxe Române în structurile

---

¹ Ioan I Ică jr., „Părintele Dumitru Stăniloae - «clasic» al teologiei secolului XX și misiunea teologiei în Biserică și societate” în *Studii Teologice*, seria a III-a, 1/2005, p. 171.